

Amerikanski dreymurin í Føroyum

Ein ímynd av amerikanska dreyminum kann eisini roynast í Føroyum.

Socialurin royndarkoyrði tvær Harley-Davidson-motorsúkkur hjá Harley-Davidson Føroyum í góðveðrinum á føroysku landavegunum

ON THE ROAD

Hans Káason Mikkelsen
hans@socialurin.fo

Tað byrjaði í Kalifornía og helt áfram í Jónas Broncksgøtu. Yvirritaði var á vári 2003 í San Diego, Kalifornía, á stuttleikaferð. Ætlanin var fyrri tað mesta at liggja á strondini, kanska læra at surfa, og annars spæla eitt sindur av føroyskum fótóliti við amerikansku vinmonnum. Tíggju dagar vóru settir av til pena statin við lekru sandstrondunum, har lagamáni var taka tað róligt saman við vinfólki. Men mongum bestir ætlan. Longu fyrsta dagin leitaðu tankarnir út á amerikansku landavegirnar heldur enn strendurnar. Vit høvdu nevnliga sæð ein Harley-Davidson-útleigara. Har var onki at gera. Súkklan mátti roynast. Ódjórið út úr garasjuni. Bensin á og so avstað. Dreymurin var byrjaður. Allar tær amerikansku kliché'irnar vórðu til veruleika hesu løtuna á jarnhestinum. Friheitin á óendaligu amerikansku vegunum kundi ikki sammetast við nakað annað, ið var roynt áður.

Biker-Jens

Nógvar mánaðir seinni, meir enn eitt ár, er yvirritaði aftur í Føroyum. Tað er Biker-Jens eisini. Tilvild? Ja. Men áhugin fyrri motorsúkkul varð ikki minnið fyrri tað. Fleiri motorsúkkul vóru nú í Føroyum enn nakrantíð áður. Ein Harley-Davidson-útleigari var eisini komin til Føroya. Tilvild? Nei.

Vaksandi áhugin fyrri motorsúkkul í Føroyum hevði fingið

Ova Ritter, dana og búsitandi í Føroyum í mong ár, til at seta á stovn Harley-Davidson Føroyar. Unga fyrirøkan heldur til í Jónas Broncksgøtu nummar 33 í Tórs-havn. Tað varð her, at amerikanski dreymurin skuldi halda áfram.

Vit ringdu til Ova Ritter og spurdu, um vit kundu royna hansara Harley-Davidson-súkkul við tí fyrri eyga at gera eitt ummæli. Klokkan var tólv á middegi mánadagin tann 23. august, og longu klokkan hálv-gum fimm sama dag sótu vit á hvør sínari motorsúkkul, klárir at inntaka føroysku vegirnar.

Leðurklæði

Ove Ritter syrgdi fyrri, at vit fingi alla neyðuga útgerð. Minsta kravið til útgerð er hjálmar, jakki og handskar, men harumframt stóð okkum í boði at fáa leðurbuksir. Hesum seinna tilboðnum tóku vit ikki av, men tað áttu vit at gjørt, ásannandi at munur er á veðurlagnum í San Diego og í Syðradali.

Kameraútgerðin varð lögð í stóra tasku, sum varð fest á afturpartin á motorsúkkuluni. Harumframt fingi vit kaffi í termokannu og mjólk og skeiðir. Áðrenn klárt varð at leggja til brots, gjørdi vit okkum kunnugar við tjóvaralarmin, sum er á teimum flestu nýggju Harley-Davidson-motorsúkkulnum. So var klárt at fara avstað og brúka nógv bensin, havandi í huga, at tann dagin var olju-prisurin næstan farin upp um teir 50 amerikansku dollararnar. Ove Ritter hevði tó fyllt tangan fullan, sum vit eisini høvdu væntað.

"Start your engines, gentlemen" var ein setningur, sum kom mær til hugs, tá eg snaraði lykilin.

On the Road

Fyrst trillaðu við ein túr gjøgn-um Havnina, men vit vóru skjóttir út úr býnum og út á bygd. Vit eru báðir ættaðir av bygd, og tað kendist betur at koyra millum neytini og hini kriotúrini enn millum húsini og fyrrhjólaðu

akførini í Havn, tí tey fyrrbeintu vóru skjót at flyta seg, tá larmurin nærkaðist.

Leiðin gekk til føroysku mentanarvøgguna Kirkjubø, har vit vórðu heilsaðir av einum vinarligum hundi. Tað var eisini í Kirkjubø, at fyrsti dropin av kaffi rann í gapið. Tað luktaði brent kring okkum, men var ikki kaffi, sum var vorðið svartari enn gott er. Tað vóru jarnhestarnir, ið vóru nakað heitir.

Vit steðgaðu ikki í meir enn einar tíggju minuttir í hesi søgukátu mentanarvøgg. Vit vundu motorarnar upp aftur og hirdu leiðina móti Velbastaði. Okkara aðalendamál var at taka myndir og fáa ein góðan koyritúr, meðan sólin enn var frammi, og áðrenn regnið kom yvir okkum, sum oraklið í útvarpinum hevði boðað frá fyrr á degnum.

Harleymenninir svangir

Regnið kom tó ongantið, og kvøldið varð fagurt. Myndamaðurin var úti um seg við linsuni, og yvirritaði gjørdi sær onkrar tankar um, hvat greinin skuldi snúgv seg um. Tá myndirnar vóru fingnar í kassan, vóru vit svangir. Larmurin av teimum tvíhjólaðu og áhaldandi toganin í gasshondtakið hevði møtt okkara smáu sinn.

Tað leið ímóti nátturðatið, og

kaffið varð drukkið. Kósin varð síðan sett móti Kvívíkini. Nú var tíð at skaffa. Vit koyrdu á hestin, og ein fjórðings bensintanga seinni vóru vit í Kvívík. Klokkan var knapt sjei, tá vit sessaðust við borðið, ið beyð seg fram við góðum føroyskum mati til harleymenninar.

Langt um leingi kundu vit prátta um túrin. Vit vórðu samdir um, at hetta var 'tað besta' og 'finasta slag' og onnur super-

lativir, ið vit kundi koma í tankar um. Talan var um eitt einanstandandi upplivisi. Tann amerikanski dreymurin í USA er ikki tann sami, sum tann amerikanski dreymurin í Føroyum.

Føroyski dreymurin

Í Føroyum er tann amerikanski dreymurin eitt sindur meir demp-aður. Á ein góðan hátt, soleiðis at skilja, at sjálvt um tú situr á

tínum høga jarnhesti, myndaliga sæð, so stígur tú av honum, tá tú tosar við onnur. Tú heilsar, um tú yvirhalar og koyrir ikki onnur út tann sami, sum tann amerikanski dreymurin í Føroyum.

Harley-Davidson-motorsúkkul-an kann vera ímyndin av tínum lívi, og hvussu tú livir tann amerikanska dreymin. Í stremb-anini eftir tí góða lívinum stingur tú ikki træpettir millum hjólini á tínum næsta - soleiðis sum vit so

Vit vóru fyrr einstaklingar úti henda vakra dagin - blaðmaður, myndamaður og tvær motorsúkkul. Her er tað "Lonely Cowboy," sum drekkur kaffi í sólsetri, meðan "Easy Rider" tekur mynd

Mynd: Jens Kristian Vang

ofta siggja tað í USA, millum annað at krígsveteranar háða Kerry og hansara innsats í Vietnam.

Eitt føroyskt dømi: Eg hevði ongantið komið upp á mína høga 1500 kubiks jarnhest, um ikki Ove Ritter hevði leigað mær hann. Tann gløggi lesarin hevur longu sæð, at hetta er tann moraliserandi parturin av greinini, men tað er loyvt at vera subjekt-ivur, tí hetta er ikki nøkur tíð-indagrein, men eitt ummæli.

The End

Hetta er eitt ummæli, har boðskapurin millum annað snýr seg um lívið, men fyrst og fremst lívið á eini Harley-Davidson-motorsúkkul í Føroyum. Alt hitt kann lesast millum reglurnar. Tað er greitt, at um eg ikki keypi ein Harley-Davidson, so fer leiðin at ganga til Jónas Broncksgøtu 33 nakað ofta at vitja Ova Ritter. Til lesaran er eitt at siga: Hevur tú lyndi at tekkjast teimum tvíhjólaðu amerikansku motorsúkkulnum, so er at vitja www.hd.fo ella ringja 210405 og fara tær ein túr út á tað føroyska 960 kilometra langa vegakervið. Men minst til at teir fara at "tosa við teg og tosa við teg og tosa við teg um frælsi fyrri tann einstaka - men tá teir siggja ein frælsan einstakling, verða teir bangnir."